

Cada cop s'embolica més la situació judicial del gendre del rei, Iñaki Urdangarín.

Els disbarats d'Urdangarín

Si no fos tan trist, seria per riure. Urdangarín, en els seus famosos estudis i anàlisis generosament regats amb diners públics, concloïa estupideses, beneïtures i ximpleries sens fi. Es devia sentir immune i que tot valia per a obtenir pasta llarga de les administracions públiques per ser qui és. Les coses, però, ara se li estan torçant cada cop més. La setmana passada el jutge Castro es desplaçà a Barcelona per prendre declaració a vora seixanta testimonis del cas que investiga i en el qual està imputat Urdangarín, i, per un altre costat, el magistrat investiga el palauet de Pedralbes propietat del gendre del cap de l'Estat espanyol i de Cristina de Borbó.

El palauet. El jutge del *cas Palma Arena*, José Castro, que com el lector deu recordar instrueix la investigació judicial per esbrinar el desviament presupostari del velòdrom de Palma i el

Mentre el jutge Castro investiga el palauet de Pedralbes, es coneixen a Palma els dois que Urdangarín concloïa en els seus estudis.

suposadament il·legal enriquiment de Jaume Matas, es desplaçà la setmana passada a Barcelona per prendre declaració a una seixantena de testimonis d'una de les vint-i-sis peces separades de la matriu del cas. La que afecta de ple el gendre de Joan Carles de Borbó, Iñaki Urdangarín. El famós personatge està imputat en la causa des de principis d'enguany. La seva situació judicial s'ha complicat força –si més no a jutjar

per les filtracions del sumari que han anat apareixent en els mitjans de comunicació– i cada cop és més embolicada.

El jutge Castro va prendre declaració a tots els testimonis que a Catalunya tingueren alguna relació amb l'Institut Nóos –que fou presidit per Urdangarín i que és al centre de la investigació– o amb alguna empresa de la xarxa de societats muntada a partir d'aquest institut, teòricament sense ànim de lucre, però que –segons el que s'ha publicat fins ara– es lucrava força.

Per una altra banda, el jutge ha iniciat una línia d'investigació que, segons publicava recentment el *Diario de Mallorca*, persegueix esbrinar exactament tot el que és relatiu a l'adquisició del famós palauet de Pedralbes pel matrimoni Urdangarín-Borbó. Segons el que ha transcendit, el sindicat Manos Limpias –que està personat a la causa com a acusació popular– va demanar aquesta investigació al jutge, el qual l'ha iniciada demanant a La Caixa –on tenen la filla del rei contractada– l'expedient de les garanties que el matrimoni va presentar per a poder accedir al crèdit hipotecari que aquesta caixa els va atorgar.

EFE

El jutge José Castro, que instrueix el sumari, investiga ara en profunditat el palauet de Pedralbes que adquirí el matrimoni Urdangarín-Borbó.

Així mateix, ha demanat les condicions de la hipoteca firmada, és a dir, el període de carència, a quin tipus d'interès es va concedir i qualsevol condició més que aparegui. A banda, el jutge vol saber també quina quantitat de doblers ha tornat al banc el matrimoni i quin capital té pendent de pagar a La Caixa.

Fruit de la investigació s'ha pogut saber que Urdangarín tingué uns ingressos bruts el 2004 de 36.000 euros de rendes de la feina i 52.439 euros derivats de rendes de capital. El patrimoni declarat consistia en una casa taxada en 425.000 euros, un aparcament valorat en 13.500 i la meitat del palauet famós per un valor de 2,9 milions d'euros.

Amb posterioritat, al famós palauet es feren reformes per un valor desconegut. En total, entre la casa, el solar i tot reformat, el valor estimat, a parer d'una empresa de valoracions immobiliàries, és de 5,2 milions d'euros.

El palauet ha estat objecte d'atenció des que es va saber qui n'eren els propietaris. En realitat només hi residiren dos anys, entre 2005 i 2007. Després de reformar-lo i començar-hi a viure, va esclatar, el 2006, l'escàndol de Nóos amb relació al Govern balear de Jaume Matas. Així que es va anar complicant la investigació, el gendre del rei es va ensumar que podria tenir problemes seriosos. Abans de l'escorcoll policial a la seu de Nóos i d'altres societats, el novembre de 2011 a Barcelona, Urdan-

garín canvià de seu l'institut: del palauet a una altra, a la que fou escorcollada. D'aquesta manera deixava la luxosa residència fora dels avatars de la investigació. Fins ara, quan el jutge Castro l'ha feta entrar de ple en el sumari de la peça 25 del *cas Palma Arena*. La d'Urdangarín.

Els disbarats. Quan el diputat del PSOE al Parlament balear, Antoni Díez, va fer saltar la llebre, l'any 2006, sobre els "estranyos" negocis d'Urdangarín amb el govern de Jaume Matas –i tot d'una es va saber que també amb el de Francisco Camps– a través de l'Institut Nóos, fou el mateix diputat el qui qualificà, en conversa amb aquest setmanari, com un "bluf" les conclusions del seminari de dos dies, celebrat a Palma, sobre Turisme i Esport, organitzat per Nóos, pel qual cobrà 2,3 milions d'euros. Tot el text resum de les jornades anava farcit de lloc comuns, generalitzacions sense solta ni volta i, en fi, no hi havia res que justificés la suposada presència "de grans experts", com havia venut Nóos que passaria. En resum: s'havien pagat molts de diners públics per a pràcticament res.

Més tard es va saber que, més o menys, aquesta era la forma d'actuar de Nóos amb tots els clients que va anar tenint. Ara, gràcies al *Diario de Mallorca*, s'han pogut conèixer amb més detall algunes de les grans aportacions del geni

d'Urdangarín a la filosofia de l'esport i el turisme.

Per exemple, Nóos escrivia que era "un inconvenient" per a la "desestacionalització turística" de Mallorca (és a dir, per a intentar que arribessin turistes durant més mesos a l'any a l'illa) "la mentalitat [dels mallorquins] de treballar [només] la meitat de l'any, i és un hàbit difícil de rompre". Impressionant. No acaba aquí. El consell que Nóos dóna a les institucions il·lenques és que "mostrin els beneficis [als mallorquins] que això porta per a ells i per a la societat en el seu conjunt". És difícil de creure que una bajanada d'aquestes característiques es posés per escrit, i servís per a cobrar molts del diners del Govern de Balears, però així va ser.

La gran preparació dels tècnics de Nóos –que sovint eren joves que captaven Urdangarín i el seu soci per a escriure les conclusions dels fòrums i les jornades que organitzaven– es palesa en una de les conclusions a la qual s'arribava després d'una esgotadora sessió de pensar intensament en estratègies de futur per al turisme a les Illes: "de Balears destaquen el mar i el sol". Heus ací l'anàlisi profunda, metodologia científica i conclusions impossibles de discutir.

Un altre exemple que només es pot qualificar d'espectacular ens el dóna aquesta conclusió: "la pràctica de la vela [que necessita un moll] i el surf [que vol ones] són incompatibles".

En una de les "recomanacions, prioritacions (sic) i observacions" –que és la forma ampul·losa de presentar les quatre vaguetats que solien aportar– es pot llegir quelcom tan buit de contingut com això: "En el cas particular [atenció: que ningú es perdi els coneixements geogràfics] de l'illa de Palma de Mallorca, les sinergies que poden generar el turisme i l'esport són importants atès que poden contribuir a la desestacionalització [turística]". Sense comentaris.

En fi. El diari abans esmentat aporta molts més exemples. Però basten per a exemplificar el tipus de –per dir-ho d'alguna manera– "feina" que feia Nóos i per la qual, increïblement, rebia enormes quantitats de diners públics. Com s'explica? Doncs ho explicava Jaume Matas a Jordi Évole, a La Sexta: "És que era el gendre del rei".

Miquel Payeras